

תקו"ן שני

ליל י' באדר

ספר תורה שכתב משה

ולכל היד החזקה - זו תורה שבעל פה. ולכל המורא הגדול - תורה שבכתב. אשר עשה משה לעיני כל ישראל - מתי? בשעה שכתב להם ספר תורה, כמו שכתוב: ויכתב משה את התורה הזאת (דברים לא, ט). שהרי באותו ספר תורה נראו כל הסודות העליונים דבקים באותן האותיות, הכל כמו שראוי, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, וכל הסודות הנגזרים שלהם.

ובשעה שעמדו ישראל על הר סיני, נתנו להם עשרת הדברות, שבהן כלולה כל התורה, שהרי באותה שעה נמסרה התורה לישראל לקיים אותה, ולתקן תקונייה כמו שראוי. ולפיכך עשר דברות היו, שהרי כל התורה באלו עשר מדרגות תלויה. ואז כל אחת [מדרגה] הוציאה את שלה, [ואז] נגלתה [התורה] להנתן ביד ישראל [כדי] לתקן תקוניו פראוי.

ולכל היד החזקה דא תורה שבעל פה. ולכל המורא הגדול תורה שבכתב. אשר עשה משה לעיני כל ישראל, אימתי, בשעתא דכתב להו ספר תורה, דכתיב ויכתב משה את התורה הזאת (דברים לא, ט). דהא ביהוה ספר תורה אתחזין פלהו רזין עלאין מתדבקן באנון אתון פלא פדקא יאות, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, וכלהו סתרין גניזין דלהון.

ובשעתא דקמו ישראל על טורא דסיני אתיהיבו להו עשר אמירן, דבהון פלילא כל אורייתא. דהא ביהיא שעתא אתמסירת אורייתא לישראל למעבד לה, ולא תקנא תקונהא פדקא יאות. ובגין כך עשר אמירן הוו, דהא כל אורייתא באנון עשר דרגין תלא [אצ"ל: תליא]. וכדין כל חד אפיק דילה ואתגליא לאתמסרה בידי דישראל, לאתקנא תקוניו פדקא חזי.

1. עי' זחר יתרו ח"ב, צג, ע"ב: "הני עשר אמירן דאורייתא אינון כללא דכל פקודי אורייתא"; שם פב, ע"א.
2. ספירות, עי' בתוספות הזהר ח"ב, רע"ב, ע"א, סי' ט.
3. דהיינו כל ספירה הוציאה את ענפיה ורק אז נגלתה התורה בכללותה כדי להנתן לישראל.